



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2333
Warszawa, 11 marca 2026 r.

**Kandydat na stanowisko
sędziego Trybunału Konstytucyjnego
- Pani Anna Korwin-Piotrowska.**

DANE O KANDYDACIE WRAZ Z UZASADNIENIEM

Sędzia Anna Korwin-Piotrowska urodziła się 1 listopada 1969 roku. Jest absolwentką Wydziału Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego, który ukończyła z wynikiem bardzo dobrym. Od początku swojej kariery zawodowej związana była z sądami okręgu opolskiego, gdzie zdobywała doświadczenie jako asesor, sędzia, prezes sądu rejonowego, a następnie wiceprezes i sędzia Sądu Okręgowego w Opolu.

W latach 1995-1997 odbyła aplikację sędziowską. 26 lutego 1999 r. została powołana na stanowisko sędziego w Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu, gdzie 1 czerwca 2003 r. objęła funkcję prezesa. Orzekała w sprawach cywilnych, egzekucyjnych i pracowniczych. W dniu 22 listopada 2006 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Opolu orzekając w wydziale gospodarczym w obu instancjach.

W 2007 r. podjęła się pełnienia drugiej kadencji prezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu przez dwa lata do 30 września 2009 r.

Od 2008 r. była członkiem Społecznej Rady ds. Alternatywnych Metod Rozwiązywania Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości. Od 1 lutego 2010 r. pełniła funkcję wizytatora ds. gospodarczych, w tym spraw rejestrowych.

Z dniem 1 lipca 2012 r. Minister Sprawiedliwości powierzył jej pełnienie funkcji wiceprezesa Sądu Okręgowego w Opolu. Łączyła pracę orzeczniczą, wizytatora oraz koordynatora ds. mediacji.

17 grudnia 2017 roku faksem odwołana z funkcji wiceprezesa. Zaskarżyła odwołanie do sądu pracy wskazując na naruszenie zasady trójpodziału władzy. W lipcu 2022 r. złożyła skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zarzucając naruszenie art. 6 Konwencji. W styczniu 2022 r. zawarła ugodę z Rzeczpospolitą Polską.

Ukończyła w 2004 r. studia podyplomowe z Prawa Europejskiego, a w 2014 r. studia podyplomowe Zarządzenie w wymiarze sprawiedliwości w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

W ciągu ponad 25 lat pracy w wymiarze sprawiedliwości, sędzia Korwin-Piotrowska dała się poznać jako specjalistka w sprawach gospodarczych i propagatorka mediacji sądowej. Jej zaangażowanie w rozwój sądownictwa, a także w działalność wizytatorską i koordynacyjną, zostało docenione decyzją Ministra Sprawiedliwości z 21 października 2024 r., na mocy której została powołana na sześcioletnią kadencję jako prezes Sądu Okręgowego w Opolu.

Ogromne doświadczenie i dorobek zawodowy sędzi Anny Korwin-Piotrowskiej sprawia, że jest ona doskonałą kandydatką na sędziego Trybunału Konstytucyjnego.

Życiorys.

Anna Korwin-Piotrowska (z domu Korwin-Piotrowska) urodziła się 1 listopada 1969 r.

W 1994 r. ukończyła studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego na podstawie pracy magisterskiej Uprawnienia majątkowe wspólnika spółki akcyjnej. Pracowała w administracji skarbowej zajmując się opodatkowaniem spółek z udziałem zagranicznym.

W latach 1995-1997 odbyła aplikację sędziowską. Po zdanym z wynikiem bardzo dobrym egzaminie sędziowskim w październiku 1997 r. została mianowana asesorem sądowym, orzekała w sprawach cywilnych oraz upadłościowych.

W dniu 26 lutego 1999 r. została powołana stanowisko sędziego w Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu. Z dniem 1 stycznia 2000 r. objęła funkcję przewodniczącej wydziału pracy. W 2003 roku była delegowana do Ministerstwa Sprawiedliwości.

W dniu 1 czerwca 2003 r. objęła funkcję prezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu. Orzekała w sprawach cywilnych, egzekucyjnych i pracowniczych.

W dniu 22 listopada 2006 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Opolu, gdzie orzekała w wydziale gospodarczym w obu instancjach.

W 2007 r. podjęła się pełnienia drugiej kadencji prezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu przez dwa lata do 30 września 2009 r.

Od 1 lutego 2010 r. pełniła funkcję wizytatora ds. gospodarczych, w tym spraw rejestrowych. Od 2008 r. była członkiem Społecznej Rady ds. Alternatywnych Metod Rozwiązywania Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości.

Z dniem 1 lipca 2012 r. Minister Sprawiedliwości powierzył jej pełnienie funkcji wiceprezesa Sądu Okręgowego w Opolu. Łączyła pracę orzeczniczą, wizytatora oraz koordynatora ds. mediacji.

17 grudnia 2017 roku faksem odwołana z funkcji wiceprezesa. Zaskarżyła odwołanie do sądu pracy wskazując na naruszenie zasady trójpodziału władzy. W lipcu 2022 r. złożyła skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zarzucając naruszenie art. 6 Konwencji. W styczniu 2022 r. zawarła ugodę z Rzeczpospolitą Polską.

Z dniem 21 października 2024 r. Minister Sprawiedliwości powołał ją do pełnienia funkcji prezesa Sądu Okręgowego w Opolu na okres 6 lat.

Ukończyła w 2004 r. studia podyplomowe z Prawa Europejskiego, a w 2014 r. studia podyplomowe Zarządzenie w wymiarze sprawiedliwości w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

W pracy orzeczniczej, którą rozpoczęła jako asesor w 1997 r., roku uchwalenia i wejścia w życie Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r., kierowała się zawsze zasadą odrębności i niezależności władzy sądowniczej, niezawisłość sędziowską uznając jako swój bezwzględny obowiązek wobec stron postępowania. Sprawując od 2003 roku funkcje administracyjne, w tym prezesa sądu rejonowego, wiceprezesa i prezesa sądu okręgowego wielokrotnie opierała się wszelkim próbom nierespektowania przez inne władze zasady niezależności sądów i niezawisłości sędziów w kierowanych sądach. Konsekwentnie broniła tych zasad, za cenę niezadowolenia przełożonych, a nawet konsekwencji dyscyplinarnych.

Konstytucyjne gwarancje praw i wolności obywatelskich stanowiły zawsze fundament, na których opierała swoje orzeczenia. Po roku pracy orzeczniczej jako asesor, w sprawie spadkowej, w której zastosowanie obowiązujących przepisów Kodeksu cywilnego, stanowiących relikty poprzedniego ustroju w zakresie ograniczenia dziedziczenia gospodarstw rolnych i prawa własności, skutkowałoby nabyciem masy spadkowej przez Skarb Państwa, mimo pozostawienia jako spadkobierców w osobach małżonka i dzieci, zadała pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego o zgodność tych przepisów z art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 21 i 31 ust. 3 Konstytucji RP. Zadane pytanie prawne w sprawie P 4/99 doprowadziło do wydania przez Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie w dniu 31 stycznia 2001 roku fundamentalnego wyroku dla ochrony prawa własności oraz dziedziczenia, stwierdzającego niezgodność z Konstytucją zakwestionowanych przepisów Kodeksu cywilnego.

Sędzia Anna Korwin-Piotrowska reprezentowała sąd podczas wielogodzinnej rozprawy przed Trybunałem, prezentując głęboką wiedzę co do intertemporalnych skutków orzeczenia Trybunału, odpowiadając na pytania członków składu co do skomplikowanego zagadnienia skutków orzeczeń polskiego Trybunału Konstytucyjnego.

Podczas rozprawy zaprezentowała stanowisko, że rozpoczynając pracę orzeczniczą po wejściu w życie Konstytucji RP, stosując wprost jej przepisy na podstawie art. 8 kilkakrotnie już pominęła niezgodne z Konstytucją przepisy, wniosła jednak pytanie prawne, aby definitywnie doprowadzić do usunięcia z porządku prawnego relikty poprzedniego ustroju. Wskazując na możliwość bezpośredniego stosowania Konstytucji przez pominięcie niezgodnego z nią przepisu ustawy, odwołała się do orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Pogląd ten w ówczesnym czasie nie znalazł jednak akceptacji Trybunału, czego dał wyraz we fragmencie uzasadnienia wyroku z 31 stycznia 2001 r., dzieląc jednak w pozostałym zakresie argumentację prawną zawartą w pytaniu. Ostatecznie, po wielu latach, okazało się, że poglądy orzecznictwa i doktryny ewaluowały w kierunku zaprezentowanym przez sędzię Annę Korwin-Piotrowską w 2001 roku.

Sędzia Anna Korwin-Piotrowska orzekając, w sprawach z zakresu prawa pracy, zwróciła się z kolei z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego o zgodność przepisu art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z art. 2 oraz 32 Konstytucji RP. Wyrokiem z 24 kwietnia 2002 r. Trybunał w sprawie P 5/01 podzielił zastrzeżenia konstytucyjne i argumentację prawną sądu pytającego, uznając przepis za niezgodny ze wskazanymi wzorcami konstytucyjnymi przez to, że wprowadza nierówne traktowanie pracodawców oraz osób uprawnionych do odszkodowania, a także przez to, że ogranicza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych tylko do nieuspołeczniczonych zakładów pracy i członków ich rodzin. W tej sprawie sędzia Anna Korwin-Piotrowska także reprezentowała sąd podczas rozprawy przed Trybunałem, odpowiadając na pytanie członków składu i wyjaśniając praktykę sądową.

Orzekając z kolei w sprawach gospodarczych w sądzie okręgowym zwróciła się do Trybunału z pytaniem prawnym w kilku sprawach o zgodność z art. 45 ust. 1 i 78 Konstytucji RP przepisu Kodeksu postępowania cywilnego nakazującego odrzucenie nieopłaconego zażalenia wniesionego przez przedsiębiorcę niereprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika bez wzywania do usunięcia braku fiskalnego. Wobec wydanego w innej sprawie wyroku w podobnej sprawie, skutkującego wyeliminowaniem kwestionowanego przepisu z porządku prawnego, Trybunał umorzył postępowanie.

W 2008 roku wystąpiła z kolei z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego o zgodność z wynikającą z art. 2 Konstytucji RP zasadą przyzwoitej legislacji przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących umowy o roboty budowlane oraz umowy o podwykonawstwo, wskazując na wątpliwości interpretacyjne niedające się usunąć w drodze wykładni, doprowadzając do naruszenia pewności obrotu gospodarczego, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 15 grudnia 2009 roku w sprawie P 105/08 nie podzielił zastrzeżeń o naruszeniu zasady poprawnej legislacyjnej, jednak w efekcie tego wyroku ustawodawca znowelizował kwestionowane regulacje.

Sędzia Anna Korwin-Piotrowska wystąpiła również do Sądu Najwyższego o rozstrzygnięcie zagadnień prawnych budzących poważne wątpliwości. We wszystkich sprawach Sąd Najwyższy udzielił odpowiedzi dokonując wykładni prawa:

- 1) w sprawie VI Gz 45/06 co do rozumienia art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie zastosowania w przypadku niewskazania okoliczności uzasadniających właściwość sądu –Sąd Najwyższy odpowiedział na pytanie wskazując, że nie jest to brak formalny.

- 2) w sprawie VI Ga 201/15 o wykładnię przepisu art. 376 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku – Prawo upadłościowe i naprawcze co do rozumienia pojęcia wierzyciela uprawnionego do złożenia wniosku o orzeczenie pozbawienia określonej osoby prawa prowadzenia działalności gospodarczej. Sąd Najwyższy uznając istotność zagadnienia prawnego uchwałą z dnia 28 września 2016 r. w sprawie III CZP 48/16 udzielił odpowiedzi w kierunku wskazanym przez sąd.
- 3) w sprawie VI Ga 259/19 co do budzących bardzo poważne rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych na tle odpowiedzialności sprawcy wypadku komunikacyjnego oraz zakładu ubezpieczeń, z którym sprawca jest związany umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem pojazdów a wyrządzonych zarządcy drogi polegającą na zanieczyszczeniu jezdni płynami silnikowymi; pytanie dotyczyło uniwersalnej kwestii uprawnienia podmiotów publicznych zwrotu kosztów realizacji swoich ustawowych zadań w konsekwencji wypadków drogowych, w tym policji, służb ratunkowych. Uchwałą z 20 stycznia 2022 r. w sprawie III CZP 9/22 Sąd Najwyższy udzielił odpowiedzi.

Była sprawozdawcą i referentem sprawy, w której sąd oddalił w 2012 r. apelację prokuratury od orzeczenia sądu rejestrowego o wpisaniu do Krajowego Rejestru Sądowego Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej wskazując na szereg praw i wolności obywatelskich. Sąd Najwyższy uchylił to orzeczenie, jednak w 2024 r. ETPCz uznał naruszenie przez Rzeczpospolitą Polskę Konwencji i aktualnie Polska jest zobowiązana do wykonania tego wyroku.

W kręgu zainteresowań zawodowych sędzi Anny Korwin-Piotrowskiej leżały również zagadnienia ustrojowe. Reprezentując stowarzyszenia sędziów była autorem stanowisk przedstawionych Trybunałowi Konstytucyjnemu w związku z toczącymi się postępowaniami na tle zgodności przepisów ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych z wyrażoną w art. 173 Konstytucji zasadą odrębności i niezależności władzy sądowniczej od innych władz.

- 1) w sprawie K 45/07 z wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o zbadanie zgodności z Konstytucją przepisów o nadzorze Ministra Sprawiedliwości nad sądami przygotowała stanowisko w imieniu Stowarzyszenia Sędziów IUSTITIA wspierające wniosek Rady oraz brała udział w rozprawie 14 stycznia 2009 roku przed Trybunałem Konstytucyjnym;
- 2) w sprawie K 31/12 z wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o zbadanie zgodności z Konstytucją RP ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw przygotowała i przedstawiła

Trybunałowi Konstytucyjnemu stanowisko w imieniu Stowarzyszenia Sędziów THEMIS wspierające wniosek Rady,

- 3) przygotowała i przedstawiła stanowisko Stowarzyszenia Sędziów THEMIS na prośbę Trybunału Konstytucyjnego w sprawie praktyki orzeczniczej dotyczącej regulacji stawek awansowych sędziów

Brała udział w opiniowaniu szeregu projektów nowelizacji ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, przygotowywała projekty rozwiązań legislacyjnych, brała udział w pracach komisji sejmowych jako przedstawiciel strony społecznej.

Brała udział w procesie legislacyjnym ustawy o Rodzinnych Ośrodkach Diagnostyczno-Konsultacyjnych, przygotowana opinia i przedstawiona na posiedzeniu komisji sejmowej skutkowało istotną zmianą pierwotnego projektu ustawy.

Była organizatorem oraz brała udział jako panelistka i moderatorka w licznych konferencjach dotyczących funkcjonowania sądownictwa, przez Senat RP, Krajową Radę Sądownictwa na temat wdrażania wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w tym dotyczących przewlekłości postępowań sądowych. Na zaproszenie Rzecznika Praw Obywatelskich jako brała udział w dwóch Kongresach Praw Obywatelskich oraz Kongresie Praw Rodzicielskich wskazując drogi naprawy sądownictwa możliwe do zrealizowania przez samych sędziów i poprawę organizacji pracy w sądach.

Członek założyciel a od 2024 roku prezeska zarządu głównego Stowarzyszenia Sędziów THEMIS.

Ciesząca się uznaniem wieloletni szkoleniowiec aplikantów sądowych z różnych dziedzin prawa, w tym postępowania cywilnego, egzekucji, praw człowieka i organów ochrony prawnej. Szkoleniowiec aplikantów adwokackich i egzaminator na egzaminach zawodowych dla radców prawnych.

W 2021 r. na wniosek Okręgowej Rady Adwokackiej w Opolu została laureatem nagrody imienia opolskiego opozycjonisty Jana Całki „Lider Społeczny Roku 2020”. Brała udział w lokalnych wydarzeniach upamiętniających przemianę ustrojową czerwca 1989 roku.

Kandydat zgłoszony przez Prezydium Sejmu na podstawie art. 30 ust. 1 regulaminu Sejmu.

Przedstawiciel Prezydium Sejmu – Wicemarszałek Sejmu Dorota Niedziela.